

novuje § 557 c. ř. s., že za podmínek paragrafem tímto stanovených může žalobce při uplatňování nároku ze směňky v žalobě žádati vydání směnečného platebního příkazu. Žádání toto jest oním »určitým žádáním«, které předpisuje § 226 c. ř. s. a 78 c. ř. s., na které se odvolatel odvolává. O žalobě nezahajuje se »řádné řízení sporu« jak míní odvolatel, nýbrž právě ve smyslu odchylných ustanovení § 557 c. ř. s. nastane řízení zvláštní spočívající ve vydání směnečného příkazu platebního. Další zvláštností řízení pak jest, že proti tomuto směnečnému příkazu platebnímu není opravného prostředku, nýbrž mohou býti vzneseny jen námitky v neprodlužitelné lhůtě tří dnů. O těchto námitkách se ustanoví hned ústní jednání i před soudem sborovým, kde jinak platí předpisy druhého dílu c. ř. s. — § 226 a násl. a také další řízení o námitkách a vyřízení jich se stane rozsudkem, který podle výslovného ustanovení § 553 c. ř. s. platícího ve směnečném řízení dle předpisu § 559 c. ř. s., opět vyřkne jen, zda se směnečný platební příkaz ponechává v platnosti, či zda a pokud se zrušuje. Předpisu tomu také vyhovuje napadený rozsudek a vyslovil, že vydaný směnečný příkaz platební ponechává se v platnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Pokud se týče výtky nesprávného právního posouzení věci, opakují dovolatelé v podstatě jen vývody odvolání a stačí je odkázati po této stránce k odůvodnění napadeného rozsudku, jež schvaluje dovolací soud a jež se shoduje s posudkem nejvyššího soudu ze dne 5. prosince 1932 Pres. 1771/32 podaným na dožádání ministerstva ve Věstníku tohoto ministerstva čís. 1 z roku 1933 stránka 4. I co do přisouzení nákladů sporu jsou dovolatelé, vytýkající v tom směru, že soudy vybočily z mezí návrhů žalobkyně, tak že nejde o pouhý nepřípustný odpor v otázce útrat, na omylu, neboť přehlížejí ustanovení § 52 třetí odstavce c. ř. s., podle něhož třeba rozhodnouti o závazku k náhradě nákladů sporu také bez příslušného návrhu stran, pokud jen seznam nákladů včasně byl předložen (§ 54 c. ř. s.). Že se tak nestalo, dovolatelé ani netvrdí.

Čís. 12875.

Výkaz nedoplatků vydaný Zemskou úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu jest exekučním titulem, na jehož základě jest Zemská úřadovna oprávněna exekučně vymáhati nedoplatky pojistného.

(Rozh. ze dne 5. října 1933, R II 300/33.)

K návrhu Zemské úřadovny A. Všeobecného pensijního ústavu v Brně byla povolena exekuce k vydobytí dlužných nedoplatků. Návrh dlužníka, by exekuce byla zrušena, ježto byla povolena k návrhu neoprávněného, soud první stolice zamítl vzhledem k ustanovení

§ 55 čís. 3 zák. o pens. pojištění ze dne 16. prosince 1906 čís. 1 ř. zák. z r. 1907, podle kterého úřadovna A. Všeobecného pensijního ústavu jako úřadovna zemská, jest ústavem, kterému přísluší právo předpisovati a vymáhati pojišťovací premie. Re k u r s n í s o u d vyhověl návrhu a zrušil napadené usnesení i s řízením jemu předcházejícím včetně povolení exekuce. D ů v o d y: Exekuce může býti povolena jen k návrhu oprávněné osoby (§ 3 ex. ř.) a smí jen tehdy býti povolena, lze-li z exekučního titulu seznati mimo osobu toho, kdo jest oprávněn a kdo zavázán, i předmět, způsob, objem a čas dlužného plnění nebo opomenutí (§ 7 ex. ř.). Podle § 84 odst. 6 písm D zákona ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n. přísluší úřadovnám Všeobecného pensijního ústavu předpisovati, vybíratí a vymáhati pojistné, avšak úřadovna vystupuje jen jako orgán Všeobecného pensijního ústavu, jako zástupce ústavu, nikoliv jako oprávněný. Úřadovna není samostatným právním podmětem, který z exekučního titulu jest oprávněn, nýbrž jen orgánem oprávněného Všeobecného pensijního ústavu, jenž má způsobilost zastupovati Všeobecný pensijní ústav i na soudě i jinak jednati právně. Ježto z exekučního titulu jest jedinež oprávněn Všeobecný pensijní ústav a nikoliv Úřadovna A. Všeobecného pensijního ústavu v Brně, již schází procesní způsobilost ve smyslu § 1 c. ř. s., jest celé řízení včetně povolení exekuce zmatečným, poněvadž exekuce byla povolena osobě neexistující, orgánu, jenž vůbec nemůže býti nositelem práv a povinností.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Zemské úřadovně přísluší podle § 84 písm. d) zákona čís. 26/1929 sb. z. a n., jenž se kryje s ustanovením § 55 čís. 3 zák. čís. 1/07 ř. zák. předpisovati, vybíratí a vymáhati pojistné. Je-li Zemské úřadovně zákonem přiznáno právo pojistné předpisovati, vybíratí a vymáhati, jest z toho zřejmo, že Zemská úřadovna jedná v této funkci jménem Všeobecného pensijního ústavu, pro něj a nikoliv pro sebe. Výkaz nedoplatků vydaný Zemskou úřadovnou tvoří tudíž exekuční titul, na jehož základě jest tato oprávněna exekučně vymáhati vykonatelné nedoplatky pojistného, jak jest tomu v projednávaném případě.

Čís. 12876.

Žádost o delegaci soudu k projednání sporu (§ 31 j. n.) jest přípustná, i když jest spor podle § 190 c. ř. s. přerušen.

(Rozh. ze dne 5. října 1933, Nd II 67/33.)

Nejvyšší soud zamítl návrh žalobce, by k projednání a rozhodnutí jeho sporu proti Československému státu o náhradu škody, zahájeného u krajského soudu civilního v Praze, byl na místo tohoto soudu ustanoven krajský soud civilní v Brně. V otázce, o niž tu jde, uvedl v